

Fatih Mehmet zbek

- Őirler -

Yayın Tarihi:

23.08.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

6841

Gitmem gerektiğini biliyorum,gidiyorum
Gidiyorum,bilmiyorsun,bilemeyeceksin
Yapamam,yapmadığımı bilemeyeceksin
Sen 23 Ben 6841

Kum saati kimine hızlı kimine yavaş
Akfal vakti bana göz kırptı yavaş yavaş
Gün doğduğunda gözlerim görmeyecek
Kulaklarım duymayacak neşeli sesini

Elimdeki kibrit seni yakar
Ne sana kıyarım nede yıllarına
Ben gidiyorum ve gittiğimde bilemeyeceksin
Zaten geldiğimi söylemedim gidişim kolay olsun diye.
Ben 6842 Sen hâla 23

Fatih Mehmet Özbek

Allah ve İtikat

İbadet lazımdır itikati göstermeye
Kalp inanır bacak kırılır Allah demeye
İtikat gereklidir istenileni gerçekleştirmeye
Mutlaktır ikisi yoksa perişan hâlimiz.

Fatih Mehmet Özbek

Aslında Çok Bile Durdum

Tüm gücümle çekiliyorum sahilime
Her parçamı toplayıp ekledim kendime
Gidiyorken,kalanlar ulaşamasın hikayeme
Zira istemem,ışık tutmayın zihnime

.
. .
. .
. .

Ve çaresizlik biter ben gittiğime göre.

Fatih Mehmet Özbek

Aşamıyorum Rüzgarları

Hava sıcak,güneş tepede ama rüzgar var benimde,
Çaresizliğe katlanmak değil ki benim elimde.
Zira esintin dalga dalga çarparken yüzüme,
Urperiyor bedenim her seferinde.

Aşk çimde,aşk bahçede ama dokunamıyorum çimene,
Sanki atacağım adım değmeyecek sevgine
Fakat düşeceksem kör kuyuya,
Bil ki bir fotoğrafın yeter seni kalbimde yaşatmaya.

Fatih Mehmet Özbek

Atıfet

Misal budur ki, olmuş kalbim hadabe
Vücut-u acz da olmuş mu harabe?
Meftun olmak mı yaptı bizi divane?
Şayed oldum ben virane.

Dikkat-i nazar, yardan değil hardan
Benim de bir gönlüm var, asabdan
Alem-i hayalime vurayım mı akfal?
Akl-ı dünyevi olma vardır zeval.

Fatih Mehmet Özbek

Aydınlıkta Kaybolan Karanlıkta Yürüyemez

Kendinden bahset bana, seni tanıımıyormuşcasına
Düşlerken maviyi, karart gecemi öteden
Işıkları söndürdün, ipleri çözdü indir perdeyi
Ancak bilmelisin, aydınlıkta kaybolan karanlıkta yürüyemez.

Piyas devam ederken bilmezdim gideceğini
Zaten senaryoyu sen yazmıştın, nasıl bilirdim gideceğini?
Tereddüt etmedin bilirim, olsun
Ancak bilmelisin, aydınlıkta kaybolan karanlıkta yürüyemez.

Var olmamış gibisin, gerçek miydin sen?
Kapattığımda gözlerimi hissedemez oldum seni
Var iken sarhoştum şimdi halim nice
Ancak bilmelisin, aydınlıkta kaybolan karanlıkta yürüyemez.

Fatih Mehmet Özbek

Ayrılığın Akrostişi

Matemin hüznünde savruluyor kedere dolanan düşüncelerim,
Ebedi hayallerle gökyüzünü pembelere boyarken
Laflarımızın safi heyecanıyla içimiz kıpır kıpır olurdu
İnsanların göremediklerini birbirimize bakarken görürdük.
Kalmaz geçer diyemem,ruhuma sinmişsin
Eskiyip gider diyemem,nefesime gizlenmişsin.

Fatih Mehmet Özbek

Bedevi Aşık

Bedevi oldum devem yok
Çöldeyim suyum yok
Dertliyim kederim çok
Severim çaresi yok.

Derinden çizilmiş izi yok
Şevgim bir ona, haberi yok
Ölürsem gelenim çok
Lakin bir tek o yok.

Fatih Mehmet Özbek

Ben Giderken Ben Kaldım

Duygularımı ezdim ve koydum bir bavula
Benim yolculuğumun bir parçası değil bu
Bu bavulumun tek yönlü gidişi uzaklara
Belki çorak topraklara, belkide buzul kayalara...
Eksikliğini hissetmek varlığını hatırlamaktır
Neyse ki muzdarip değilim bu konudan
Zira duygularım gergin bir zar gibiydi, hiç yaşanılmamış...

Fatih Mehmet Özbek

Benim de Bir Canım Var

Her Őeyi benim için karŐına almanı beklerken
Beni herkesin karŐısına aldın
En acısı, hep onların yanında durdun.
Tüm y¼k¼ alamam sırtıma
Kambur kalır d¼Őerim,
AŞkı taŐıyamam tek kaldıŐımda
Yalnız kalır t¼kenirim.
Yolumu aydınlatan g¼zlerini çevirdin kalbimden
Y¼ns¼z kaldım bir başıma
S¼r¼klenen bedenimi tutsan da nafile
Bu sabah da sensiz uyandım.

Fatih Mehmet ¼zbek

Bile Bile Lades

Bir gün öleceği gün için her gün yaşıyor insan
Nefesine yeni bir nefes ekliyor her an.

Düşünmekten uzaklaşan sanmasın ki kaçacak
Çok sarhoş geçti bu diyardan,kaybetti ancak.
Kazımak değil ki merhem,beyhude yılları,
Kalsın çiziklerin izi,kalbinde hatırası
Kancık anıların değmeyen manası.

Sonuçta;
Bir gün biteceği gün için her gün seviyor insan
Yaşamına yeni yaşanmışlık ekliyor her an.

Fatih Mehmet zbek

Bilgece Öğüt

Saadet getirmez her sevgili, inan bana
Elem ve kederi ekle bunca yaşanana
Vuslatın şerrinide unutma hiçbir anda
Galip gelmek için koy bir nokta
İlmek ilmek ör kendini sakın aldanma
Lazımsa sevgi bul bir köpeğin boynunda
İnsandan gelse hayır varılır mıydı buraya

Dertli olan anlatır muzdaripliğini
Eksik olsun diye demek ister tecrübesini
Maksadı olsada hoş, o doldurmaz cebini
Emeğin karşısında hoyratça diretir kendini
Kalsın dediğin sende, istemem der seni

Birden ileridir birçok, marifettir burası
İsteseydi olabilirdin çok dahası
Resim güzeldir fakat anlamak cabası
Çare olmak istersin, kabuktur her yarası
Ölamazsın dahası idrak et bu işin yarısı
Kabul etmek unutmanın tanısı

Şayet tarif edemezsen bazı şeyleri
Etrafındakine göre buluverirsin kendini
Yanlışın bu senin, vazgeçer onun bedeni

Oysa dediklerim bir parçasıydı hüznün
Lazımsa merhem, kalmayacak bugünün
An gelecek ve kalmayacak gücün
Bedenden gelmesin aşk kökün
İşte o zaman bu kudret tümünün.
Layık olabilmek büyük parçası ömrünün
Mıhlanıp seril, aşk kervanı değil kötünün
En derinden seyahat ister birlikte sürünün.
Kitap olabilmektir öğrenmeyi düşünün
Tarifsiz olabilmektir istediğinize dönüşün
İnsan olabilmektir ruhunuzla öpüşün
Razı gelmezse kalbinde başlar düşün

Fatih Mehmet Özbek

Bir Aynasız Karanlık

Aynasız karanlık yansımaz hiçbir yere,
Hapseder çevresindekileri içine,
Ümitlerimin gölgesi azalırken,
Hiçbir göz fark edemez ben tükendikçe.

Bir el uzanamaz karanlık gözükmeyince,
Kurtulur muyum bilmem seni sevince,
Şartlı tahliye denecekse buna,
Karanlığa gömüleyim sessizce.

Fatih Mehmet Özbek

Bir Kafede Tanışsaydık

şıcacık poğaaları üflerken avucumda,
İki ay söyleyip gelseydim bir anda,
şaşkın bakışlarınla kızsaydın bana,
Güller ve şiirler yığsaydım masana.

Birçok şey feda ederdim bu an için
Fakat her şeyi etmezdim bunun için
Çünkü her şey içinde sen varken
şeni kendime sakladım sevdam için.

Fatih Mehmet Özbek

Bitmeyen Izdırap

Sancılar katlanıyor göğüsümde
Kalbim bedenime cenk ediyor
Amansız acılar zulüm gelse de ruhuma
Sen de hiç çekinmemiştin vurmaya.
Hayatına adayacağım sevgim
Ellerinde yitip gitti
Hoyratça çiğnedin defalarca.

Fatih Mehmet Özbek

Dört Dörtlük Yalnızlık

Çatalı saplamaya çalıştıkça kaçan zeytin
Seni sordu ışısız soframda,
Artık rahat olsa da
Tadı kalmamış dolu tabaklarda.

Yürüdükçe aşınan yollar tuttu beni,
Atmadığımız adımlara içerlenmiş,
Eskimeyecek olsa da
Yokluğumuza asfaltı kederlenmiş.

Sıcak poğaçalar çıkıverdi fırından
Dumanı üstünde tütüyordu çitirtisiyle,
Yenip gitmeyecek olsa da
Patatesi buruk kalmış, yanında soğuk çayıyla.

Kalbim bedenimi parçalayarak çıktı dışarıya
Kanlar sızıyordu her atışında,
Artık kırılmayacak olsa da
Anlamını kaybetmiş sonunda.

Fatih Mehmet Özbek

Düşün Geleceği

Bir kutup ayısının çöllerde işi ne?
Vız vız eden sineklerin bu halide ne?
Gökdelenler dikilmiş banane
Çek onu oradan,hay seni anandan çekene!

Malını canlarla arttıran keriz
Düşün bir kez,ileride ne ederiz?
Sen yine üstüne alınmadıysan
Demirden heykelini dikmeliyiz.!

Fatih Mehmet Özbek

Ebediyet

Bir kürek daha sallanıyor üstüme doğru
Hissedemiyorum ama işittim ki bana doğru
Ağırlık ruhuma toprak bedenime doğru
Ruhum bedenden çıkmış o şimdi göğe doğru.

Fatih Mehmet Özbek

Eremedim Gönlüne

Vuslat hıçkırıklarıyla köpüren ruhum
Bitap düştü aşk yollarında,
Toz;duman;çuval
Çuvalı sen geçirdin başıma.
Kör ve yorgun ilerlerken
Bağ;bağcık;barikat
Sen çelme taktın ayağıma.
Kör,yorgun ve ayağı bağlı sürünüyordum
Zira kollarında bulacağım derman,en güzel şifa kaynağıydı,
Bencillik;düşüncesizlik;ilgisizlik
Ardından köprüler yıkıldı ruhumda.
Her engelin sonu sana varırdı
Yeter ki sen yolda kalsaydın.

Fatih Mehmet Özbek

Felsefik Sorgu I

Rahatsızım her şeyden,
Rahatsız olmaktan da rahatsızım,
Ama rahatsız değilim hiçbir şeyden,
Bu kadar rahatsızsam rahatlık nedir?
Olmayan rahatlığın rahatsızlığı olur muymuş!

Fatih Mehmet Özbek

Felsefik Sorgu II , Rüyalar

Sevgi harcıyla örerken her güzelliği,
Dudakların mahçup ediyor çaresizliğimi,
Denizden derin gözlerinde yaşarken,
Bir dürtü uyandırıyor bedenimi.

Düştüğümde bir düşün içine,
Hayal ve kırıklık hep aynı yerde,
Mutlak olan buysa söyle,
Hangi rüya kederime çare ?
Güzel olan,eremediğim öpüşüyle,
Kalbi ısıtmayan sevgisiyle,
Bir hayal saadetinde.

Fatih Mehmet Özbek

Felsefik Sorgu III , Fotoğraf

Aldanma,fotoğraf sadece geçmişi hatırlatmaz,
Geemeyeni de ggüsüne mih gibi saplar.
Yaşadıkların gözünde canlanır,
Ama gözlerin yaşadıkların için değil, yaşayamayacakların için akar.
Kahkahalarını duyamayacaksın gözlerine bakarken
Yağmurlu havada ıslanmak mümkün olmayacak koşarken
Ve güneş sizi ısıtmayacak aynı gölgede uzanırken.

Kesilmemiş her fotoğraf,bitmemiş ümittir,
Ümidini tazelemek için bakarsın.
Öfkeli bakışlarla şans lütfedersin ona,
Fakat için yalvarır yine de demezsin sorana.
Ve yakılmamış hiçbir fotoğrafın şansı kaybolmaz,
Zira her bekleyişin son bulmadığı gibi.

Fatih Mehmet Özbek

Geceler Çöktü Üstüme

Gecenin serinliğinde şiirler örter üstümü,
Çıplak ayaklarım buz kesilse de hatıralar ısıtır tenimi,
Lakin, ay sanmasın ki parlatır içimi,
Heyhat heyhat! Karanlıklar söndürdü düşümü.

Avaz avaz haykırışlarım suspus kaldı,
İnzivaya çekilip artık hayal alemlerine daldım,
Ey bedbaht talihim sana aldandım
Eyvah eyvah! Keder yüreğime uzandı.

Fatih Mehmet Özbek

Gecenin ŐimŐeđi

Çaktı beynime ŐimŐek,geldi acıyla keder,
Őolan umutların cenazesi kalktı buymuŐ keder.
ŐimŐek öyle güçlüydü ki çınladı kulağımda sesler,
Ölmedi bedenler fakat yaşamadı kimseler.

Fatih Mehmet Özbek

Gelecek Zaman

Işıklı bir yoldan geçiyorum sere serpe
Tüm çıplaklığım doğallımla beraber ortada
Etraftakiler tedirgin tabi onlarda çıplak
Yürümek isteyenî de var yürümek istemeyip koşanı da

Ben bineğimde o yerde ayakları acıya acıya gidiyor
Boydan boya bir köprü,hikmetli olan geçiyor
Allah'ı zikreden kul ne güzelde ilerliyor.
İmanımız al kefenimiz ak herkes o yola gidiyor.

Fatih Mehmet Özbek

Giden Fazlaydı

Çan ve damar yaşatırken bedenimi,
Ödedim her nefesimin bedelini,
Bir avuç az vermedim ama
Çok kaşık fazla gitti...

Fatih Mehmet Özbek

Görünen de Yanıltır

Toprağa akan bu gözyaşlarım olsaydı eğer su
Dirildi bu akır yaşardı üstünde çiçekler,böcekler
Yaşatsaydı bu gökyüzü martıları
Onlar da göçer,yaşardı burada

Tabiat harikaları bilirler doğru yeri
Aldanmazlar arız yerlere
Çırpıtlar mı kanatlarını durmasını bilirler
Durdukları yeri de iyi seçerler.

Sen,sen niye göçtün yanımdan?
Kalmak daha iyiyken aldandın mı başka yere?
Öndeki elma dalının göremedin mi ötesini?
Geç kalmadan çırp kanatları dön daimi yerine

Fatih Mehmet Özbek

Hatasındaki Hatam

Verdiğim sözü tutma zamanıymış
Çattığında anladım
Gelecek hitabımda saklıydı
Fark ettiğini sanırdım.
Yokluğumun orucu iftarsız kalsın
Ben gidince sen kalırsın.
Karşı kıyıda ölüm vurdu sahilime
Acziyetinin nişanıymış,
Baktıkça yadırgadım
Tamamlandıkça yanıldım.

Fatih Mehmet Özbek

Her Şey Oldun " Biz " Hariç

Taşı toprağı sayıkladığın kadar
Beni düşünmedin hiçbir an,
Hısım,akraba diyerek pervane oldun da
Yanıma uçmak zor geldi kanatlarına.
Sesini duymak tek tesellimdi
Lakin kahkahaların yalnızca bana meşguldü,
Elime fiş tutuşturmadın
Ama hep sıramın gelmesini bekledim.

Fatih Mehmet Özbek

Her Şey Sonlu

Her Őeyin fazlası zararlen bu evrende,
Oksijen bile zehirler fazla olan her bedende.
Kana kana içilen su ancak bir yere kadar ama,
Varlığın dolup taŐamaz bu ebedi gönlümde.

Avuç avuç doldurmak isterdim seni kalbime,
Sonsuzluğu arzularđım tek nefeste,
Fakat unuttuğuğum bir Şey vardı,
Hasretin fazla geldi kederli gğsme.

Fatih Mehmet zbek

Hüzün Beyazı

Ne alacalı ne yırtmaçlıdır güzelliğin,
Kendi ifadendir bu temizliğin,
Her renk seni ister ama,
Duru güzelliğinle taşar bedenin.

Beyazlar sarmak isterdim tenine,
Uzadıkça uzardı yollardan geriye,
Elindeyse sana imrenen bir çiçek,
Ne güzel olurdu seni görürken özlemek.

Fatih Mehmet Özbek

İçim Pare Pare Anne

Ciğerimin ormanları kül oluyor anne,
Çatırtılar içimi inletirken,
Kara bulutlar yüreğimi kaplıyor.

Kalbim oluk oluk kanıyor anne,
Avuçlarımdan taşan kanlar toprağa damlıyor,
Toprak bile mahçup olmuş,utaniyor almaya.

Gözlerimden yaşlar pervasızca boşalıyor anne,
Kederli damla lar sitem ediyor yaşananlara,
Karıncalar yağmur sanmış,bakıyor bulutlara.

Hicran dalgaları kıyıma vuruyor anne,
Haykırışlarım biçare,
Gemiler alabora olmuş,teslim oldum kadere.

Fatih Mehmet Özbek

İçimdeki Çıglık

Yükseliyor bir ses dağa doğru
Duydun mu ? Kulak kabart
Anladım bu dağ benim yüreğimmiş
Sana ırak bana yakın

Stetoskop mu ? İşe yarar mı ?
Bunun frekansı farklı doktor,duymazsın.
Ne de sen kimyager bunun yapısını anlamazsın
Kim ben mi ? Evet bu benim başımı ağrıtıyor.

Fatih Mehmet Özbek

İlk Mayıs Son Cuma

Sıcak vedayı getirdi,veda ayrılmayı
Yol ilk mayısı gösterdi araba son cumayı
Sanki kaçıyordum bu yerden
Yağmurdan kaçıp doluya tutulanlar gibi

Fatih Mehmet Özbek

Kayboluş S¼reci

G¼zellikler arkalarında kalıyor insanların
D¼n¼p bakmaktansa durması yetiyor
Bir tablo gibi sergiliyor ardında
İnsan önde,sevgi ve mutluluk geride.

Var oluyor insan tüm¼yle,
Yok oluyor birbir öld¼rerek,
Önce kendini sonra diğerlerini.
Ve kayboluyor insan,balıkçı teknesinin siste kaybolduğu gibi,
Başlangıcı insan sonrası h¼sran.

Fatih Mehmet Özbek

Kır Kapiyı

Yollarını süpürdüm ki taş değmesin ayağına
İstemem,hiçbir toz zerresi konmasın pabuçlarına
Ama ne gül saçtım ne de papatya
Zira topladıklarımı taç yaptım başına.

Fakat yollar ıssız,yollar kurak
Hangi diyar olur ki böyle acınacak ?
Kapım yola bakar ama yol kuytu kenar
O halde kır kapiyı,neye yarayacak!

Fatih Mehmet Özbek

Kış Misali

Kışın gösterişine temaşa ederken gözlerim,
Buza özenmiş o vakur güzelliğın.
Fakat bil ki;
Ben sonbaharı çok seviyorum...
Kışı çağırıyor diye.

Fatih Mehmet Özbek

Kim Ne Görür Gecede?

Kim ne görür gecede bilmek isterim,
Zira benim derdim karanlıkta demlenir,
Ne azı görülür ne çoğu bilinir,
Ayın altında müphemdir gecelerim.

Kim ne görür sende bilmek isterim,
Dış görünüşten mi ibaret eksik sözleri?
Öyleyse yanılırlar, ben gönlünü bilirim,
Ak gerdanındadır taze gül demetleri.

Fatih Mehmet Özbek

Meçhul Dizeler

Dalgalar kayalıklara vurur umutlarımı,
Haykırışlarım kâr etmez çirpinişime,
Çaresiz bakışlarım hüsrânı çağırır yanına
İç çekerim yarınlarıma.

Gülüşün merhem olduysa başkasına,
Kazıyım sardığın yaralarımı,
Gerekirse kanasın
Yeter ki seninle kapanmasın.

Fatih Mehmet Özbek

Nazım Hikmet ve Şelale

Güröl güröl boşalırken aşağıya,
Hiddetli bir görüntü sarsar içimizi,
Belki asabi, belki kıskanç biriymişçesine,
Sığınırız bir köşeye, izlemek yeter hepimize.

Korku dolu mavi gözleriyle giderken bilinmeze,
Dehşete kapılmıştı her damlasıyla birlikte.
Eğimin hızı hoplatırken yüreğini,
Siz onu asi sandınız.
Dar yollar hızlandırırken gidişini,
Siz onu kaçak sandınız.
Çaresizlikten bırakırken kendisini,
Şizden olmayanı tehlikeli sandınız.

Fatih Mehmet Özbek

Ne Gelmiş Ne Gitmiş

Kederim kaderden gelir benliğime
Sussuz bir çiçek yemsiz bir böcek
Tahayyül dönüştü korktuğum kine
Ne gidecek çile ne gelecek güneş

Fatih Mehmet Özbek

Nedir İhtiras?

Kanayan bir gül,dikeninden sıyrılmış.
Tutan el mi kanıyor yoksa gül mü anlaşılmaz
Öyle sıkı sıkı ki ip olamaz bu hakikat
Ya solacak gül ya yorulacak el,şayet olmazsa budur ihtiras

Fatih Mehmet Özbek

Ol İyi İnsan

Gözlerimi kapattığımda zifre
Son gördüklerimi düşünüyorum gözlerime
Kapanırken açılıyor düşün perdem
Mesafesi kalanların görüntüsü kadar.

Arta kalanlara artık dediğinde
Erken gelene zamansız dediğinde
Kilit vurulanları özgürleştirdiğinde
Her şey bir yana kalan yaşamak

Fatih Mehmet Özbek

Ölüm Azrail'i Görmekle Başlarmış

Anlatırdı eskiler,sanki bir masal,
Bahsedilenler ne yalan nede hayal,
Gerçek bu,işte hakikat,
Adım adım başladı kalmadı takat.

Seni görüyorum seni,bitmedi ki sessiz,
Fırtınalar ve kayıplar,kaldım kimsesiz.

Fatih Mehmet Özbek

Ölüme Ölmezdim

M.

Ölüme ölmezdim,
Ölüm bedenimi alsa da izim taze kalırdı
Hiç kurumazdı öpüşlerimin ıslaklığı
Bitip tükenmezdi şiirlerimin yankılanışı.

Ölüme ölmezdim,
Kara dumanlar evimin bacasında tütse bile
Ruhumun beyazlığı kalbine sinerdi
Işığım gözünü kamaştırırdı.

Ölüme ölmezdim,
Saplanıp kalsam da bir bataklığa
En güzel anılarımıza sarılırdım
Beni tutan ölüm nafile kalırdı.

Ölüme ölmezdim,
Göğüsümde uzandığında yaşlansaydı tenim
Ayrılan yalnızca kemik ve deri olurdu
Yine de sıkı sıkıya bağlı dururdu sevgim.

Ölüme ölmezdim,
Ama ölüme ölüyorum
Ölüme öleceğim
Çünkü yanımda sen yoksun...

Fatih Mehmet Özbek

Önce Benden O Gitti, Sonra Ben Benden Gittim

Ruhum savruluyor rüzgara yenik düşmüş bir kuş gibi
Ve bedenimde sancılar peyder pey artıyor
İliklerim mi çekiliyor ? Bana ne oluyor ?
Dudaklarım,ısırılıp bırakılmış bir elmanın içi.
Ruh bedensiz olmazmış beden de ruhsuz
Ama kesti makas bırakmadı kusursuz
Önce benden o gitti,sonra ben benden gittim.

Fatih Mehmet Özbek

Ötesi Neresi?

Cama bakıyordu,düşündü neredeyim seneye şu an ?
Perde kapandı yeni perde açıldı
Siyahı görüyordu,sesi çalıyordu
Düşündü ben neredeyim ?

Kıpırdasa olmuyordu,sesi gitmiyordu
Lakin işitiyordu sesleri
Kulak kabarttı sözcüklere
Veledalin amin.

Fatih Mehmet Özbek

Özgürlüktür Mühim Olan

Firar etmiş özgürlüğüm kafesten
Kalmış yalnızlık girdap gibi hiçlikten
Ne pişmanım ne de suçluyum bu hakikatten
Her yol bir sonuçsa tek olayım ilelebeten

Fatih Mehmet Özbek

Perdenin Arkasındaki

Akrep,yelkovan fır dönmüş,çark etmiş
Zaman zamanı itelemiş sen ellere gitmişsin
Benim olmadığım arız yerlere alem demişsin
Viskine buz koyup sabaha kadar dans etmişsin
Bil ki;
Onun kollarında iken yağan yağmur benim
Onu öperken solan gül benim
Sen ağlarken doğan güneş de benim
Sabah sıcaklığın akşam güneşin de

Fatih Mehmet Özbek

Resmin Parçaları

Önce fırçayı kırmızıya batırdı
Sonra hızlı bir çekişle etrafı boya yaptı
Temizlemek isterken boyaya bandı
Her hareketinde pişmanlığı arttı

Musluğu başına tuttu,suyu sıcak açtı
Sıcaktan kaçmak isterken yere paralandı
Vücudundan çıkan kan etrafı kırmızı yaptı
Temizlemeye gelen paçasına bulaştırdı.

Fatih Mehmet Özbek

Sağnak

Bulutlara taşınmış dertlerim nereye gitsem takip eder beni.
Güneşin gelmesi için yağmurun yağması mı lazım ?
şemsiyem mi ? kâr eder mi bu alaca şiddete,bilemiyorum
Çaresizliğin avutulması mıdır sevmek ?sevemiyorum.

Fatih Mehmet Özbek

Sanatsal Kaygı

Resme güzelliğini verendir envaiçeşit boya
Eskisanattır heykel,değildirsadece taş ve kaya
Diretmek manasız olur,kabiliyet ise derya
İnkâr edilemez bir çaba zira tutar maya
Farketsin kimi gözler mühim olan sanattır,güya

Fatih Mehmet Özbek

Serzeniş

Hırçın dalgalar niçin ayrılığı reva gördün?
Ah...Beni savurmayı amaç edindin,
Derdin,öfkeni köpürterek taşmak mı ?
Halbuki,ben denize hiç izmarit atmadım.

Güneş,istediğin yüreğimi kurutmak mı?
Zahmet etme öyleyse,zira külü bile kalmadı.

Ey yıldız! Parlaklığınla yol mu gösterirsin?
Vazgeç bundan,ne aşk kaldı ne de derman.

Es rüzgar,daha hızlı es ! Hayalimin tozlarını süpür.
Fakat,topladığında birleşecek sanma...

Fatih Mehmet Özbek

Seyahat

Bab-ı aşk'a bâdî hasr-i kelâmî,
İnşirah-ı sadır meftunluk alemi,
Lâle gibi anberîn sehâh gibi arî,
Güneş-misali zât-ı âli.
Ebedâ indisas ebedâ hurî.

Fatih Mehmet Özbek

Son Seyahat

Bitir mi her aşk en sonunda?
İletmez mi kalp sevgisini bir daha
Lal olsada konuşmaz mı dil
Gördüğünde kapatacak mı kendini gözler
En başında böyle değilken...

Fatih Mehmet Özbek

Sone I, Nasıl Oldu Sensizlik ?

Varlığının ezgisine kapılmak isterken,
Yalnızlığın tınısını haykırıyorum şiirlere,
Onlarca mefhum anlatır beni dizelerde,
Ve bizi hüznün çalar,yıldızlı gecenin klasik müziğinde.
Birçok hayalin yaşanamayan armonisindedir iç çekişlerim,
Özenle düşündüğüm,dikkatle dizdiğimdir bunlar,
Bunlar ki aşkı,mutluluğu,sevinci bir arada yaşatacak olanlar,
Ve bunlar ki dağılıp yaşanamayanlar.
Yankıların taşıdığı bir türkü çarpar yüreğe,
Titrer senin vurduğun hüznün telim,
Çalmak acıyı hatırlatır,çalmamaksa gönlümü yıpratır.
Nefesinde bulmak isterdim hoş bir seda,
Duydukça dinleyesim gelirdi gece boyunca,
Gece ve gündüz ise barışırdı sonunda.

Fatih Mehmet Özbek

Sonrası

Çatık kaşlarımın büktüğü mutluluk
Ağır ağır hüzünle dalgalanıyor,
Alnım da nasibini almış ki bundan
Çizgilerden keder süzülüyor
Önce damla damla
Sonra bir anda.
Her şey bitmiş
Ruhum paramparça
Dağılmış yastığın pamukları dört bir yanda
Süzülüyor gökten yavaşça
Önce parça parça
Sonra bir anda.
Martı çığlıkları uykumu bölmüyor
Zira ne bölünecek uyku
Ne de yaşanacak günler kaldı içimde.

Fatih Mehmet Özbek

Sorunsa insan,çözümdür insan

Sanmak,mühür vurulmuş elem,
Dönüşü meşakkatliysede yapar kimi adem,
Lakin eklesin kalbe dem,
Denmesin kaderden gelen kem.
Zira eden idi,bulan idi,sinemi veremdir,
Eyle ki pir-ü pak,Tanrı keremdir.

Fatih Mehmet Özbek

Şarap Kadehimdesin

Elime biat eden kadeh seni hapsetmişse içine
O halde ben olamam,ne dolduran ne kaldıran
Zira tüm yollar savururken kadehin dibine,
Söyle kimdir tutsak olan?

Fatih Mehmet Özbek

Ŗükür Rabbedir

Sığınağım o dur(c.c) her türlü dertten
Dilimde zikir kalbimde iman her türlü hakikatten
Ŗükür canıma,canım nurundan bismillah derim Ŗerden
Dilim bedenimden,bedenim senin üstünlüğünden

Fatih Mehmet Özbek

Ukde Kaldı

Geçen;en şiddetli zamanıydı kışın
Bedenimdeki teferruattı,ruhumdaydı acın
Fakat sanma ki güneş kurtardı şiddetinden
Dondum...Donan kalp hissetmez ki sancı.
Çözülmedi tekrar sevmeye,
Âtmadı da yeniden başka kalplere.
Fakat,bil ki kalmadın yara
Başkasını sevemedim ya,o ukde kaldı içimde.

Fatih Mehmet Özbek

Unuttum Demek Zor İçinde Sen Varsın

Her günün içinde bir gün,içindeyse sen,
Bir günlerim olur her gün,içindeyse hep sen,
Bir gün akşamıyla biterken
Her gün doğan sen.

Bir gün unutulur,
Ama her gün dert.
Her gün unutulmaz,
O işte ölümden daha sert.

Fatih Mehmet zbek

Uzak Toprakların Yakın Kokusu

Avuladım toprakları ve sürdüm yüzüme,
Tozlar su oldu çarptı gönlüme
Ve temizlendim yolundan gelenle,
Parfüm gibi sıktım tenimin her bir yerine.

Varlığın hissettirmedi bedenimde
Ne de glmedi gözlerinin içinde
Belki yreğindeydi, ağlamadık kaderime
Koklayamadım seni fakat toprağını buldum tenimde.

Fatih Mehmet zbek

Vakit Geldi Yolcu

Vakit geldi yolcu
Yoktur artık bunun ucu
Vardı biri oydu suçlu
Merhemdi yarana hatası çoktu

Vakit geldi yolcu
Duraksamadan devam et
Sevgini bertaraf et
Çarene o ipucu.

Vakit geldi yolcu
Sanma ki gelecek
Sevgini bilecek
Sevdiğini hissedecek
Beklesende gelmeyecek.

Fatih Mehmet Özbek

Yalancı Kaval

Her kaval kaval değildir bunu böyle bil,
Zira her kanat göstermiyorsa uçmayı,
Her delikte duyurmaz kavalın sesini.
İster hoyratça üfle ister nazikçe.

Fatih Mehmet Özbek

Yüzleşemedim Ki Gidişinle

Bakamıyorum yoldan geçenlere,
Ruhumu esir alan korku mil çekti gözlerime,
Hani sen geçersin de parçalanırsa içim,
Kabaran yüreğim boşalır sevda için.

Varlığınla kavgalı,yokluğunla yalnızken,
Yeni bir el tutmasın senden hiçbir tel.
Neden dersen;
Yüzleşemedim ki gidişinle...

Fatih Mehmet Özbek